ભુક ઓર પ્યાસમે એક એક હજારીસે લડે.
કુય્યા બહાદુર થે મોહમદ કે ઘરાંને વાલે.

શાને સાબીર

ઉર્ફે

બહારે કસયર.

—મુરત્તબએ—

શેખ ઇબ્રાહીમ બીન શેખ મહમદ સાહેબ
" કાદરે " પીંઝાહાઉસ મુંબઇ નં. ૯

બએહતેમામ

ખાકસાર અબદુલ લતીફ અતારખા
ફેરીવાલા.

Shri Jain Vidya Vijay Printing Press
Richey Road-AHMEDABAD.
Printed by Popatlal A[illegible]athabhai Shah.

પેહલી બાર. જીલદ ૩૦૦૦.

સને ૧૩૪૦ હી. સને ૧૯૨૨ સંવત ૧૯૭૮

કીમત રૂ ૦-[illegible]

શાને સાબીર.

ઉર્ફે

[illegible] કલચર.

ગજલ નાતીઆ જનાબ જબી સાહેબ

તલમીજ સોહલ.

ક્યું નહો દીલ બસ્તગી રૂખ સારે સરવર દેખકર
ગુન્ચે દીલ ખીલ ગયા કુરાંકા દફતર દેખકર
મહુરબા કહેને લગા હરએક સબ મેરા આજમે
આશા અલ્લાહ શોખ્તે માહુબુબે દાવર દેખકર
ખોફથા મેહુશ્રકા લેકીન સાથહુ શાંહે ઉમ્મ
ઓરભી દીલ ખુશ હુવા મયદાંને મેહુશાર દેખકર
શુક્રહે અલ્લાહકા હમ ઉમ્મતે એહમદ હુવે
ક્યું નહો હમકો ખુશી અપના મુકદદર દેખકર
દુશમનોકે હુલકપે ચલ જાએગા ખજજર જબી
અબરૂએ ખમદારેકા મજમુન અકસર દેખકર

કવ્વાલી.

સાબીર તુમ્હારા નકશા આંખો મેં છા રહા હૈ,
સાબીર તુમ્હારા જલવા દીલકો લુભા રહા હૈ;
કલયર કી બાદશાહી સાબીર કો દી ખુદાને,
સાબીર કે દરપે બન્દા ધુની રમા રહા હૈ.
દુન્યા કા મીટ ગયા ગમ [illegible] કદમ હૈ અપના

સાબીર કા શૌક અયસા દીલમેં સમા રહા હે
આઈ નએ નજરમેં જાનો દીલો જીગરમેં,
શાને ખુદા કે સાબીર જલવે દીખા રહા હે.
હે લબપે નામે સાબીર દીલમેં મુકામેં સાબીર,
સાબીર કે દરકા રસ્તા વાજીહ દીખા રહા હે.
ઉશ્શાક કો બુલાકર ઇજ્જત જતા જતા કર,
સ્યદાને-હુ-કી સાબીર બસ્તી બસા રહા હે
બીસ્તરસે અપને ઉઠકર ચલતુ બસુએ કલયર.
સાબીર તુઝે જમાલી દરપર બુલા રહા હે,

કવ્વાલી.

અય દીલ દરે સાબીરપે રહે નુહા ગરી કયું હે,
દીલમેં મેરે હે સાબીર આંખો મે તરી કયું હે.
લબ પર હે મેરે સાબીર દીલમેં હે મેરે સાબીર,
સીલ રંજ કી છાતી પર ફીર મેરે ધરી કયું હે.
શમશીરે મોહબ્બતસે હર ઝખમે ગુલે તરસે,
આબે દમે ખંજરસે ખેતી રહે હરી કયું હે.
દરદે દીલે આશક સે બુઉદ કી આતી હે,
ફીર ઝયબે બદન યારબ રહે જામા ગરી કયું હે.
જબ મસ્ત તેરે સબહુંય બેહોશ તેરે સબ હુંય,
ફીર મોહની સુરત પર જાદુ નજરી કયું હે.
સાબીરકી મોહબ્બતમેં મનસુર બના અય દીલ,
કહેતા હે અનસ્સાબીર ફીર જામા દરી કયું હે.
દેખો તો જરા સાબીર હુય હાલ મેરા આખીર,
કીસ્મત મેં ઝહીરી કે બે બાલો પરી કયું હે.

ભજન ઝમીન.

સાબીર સાબીર ફરતી ફીરતી સાબીર મીલતા નાહીરે,
રેન દીના મંય રોતી ફીરતી કોન કરે નરમાઇ રે.
પી કે કારન જોગ લીયા મંય પી કે દરશન નાહીં રે,

દીલમેં હસરત આંખોંમેં આંસુ બાત કરત સર રાહીં રે.
ઢુંઢત ઢુંઢત હાર ગઈ મંય પુછત પુછત બોરી ભાઈ,
હુ કોન અયસા મોહે બતાદે કોન દેન મેરા સાંઇ રે.
સદકા ખ્વાજા ફરીદ કુતબ કર મનકી મુરાદેં હોં પુરી,
આમીન, પ્યારે મત ઘબરા તુ આખીર પી ગલ બાહીં રે.

હોલી.

રંગ સે હોલી ખેલુંગી સાબીર કે દરબાર,
કેસર ઘોલકે રંગ બનાઉં, ભર પીચકારી પી પરમારૂં;
દેખું મંય અજબ બહાર, સાબીર કે દરબાર. રંગસે.
ઇત્ર અબીર ગુલાલ રલાઉં, પાંચોં ચીશ્ત જહાં મંય પાઉં
છીડકું મંય બાર બાર, સાબીર કે દરબાર. રંગસે.
સુનરે રંગીલે છેલ લલરયા, પીયાકી બસંતી રંગદે પગડયા;
મંય તોરે બલહાર, સાબીર કે દરબાર. રંગસે.
મીરાં શાહ ચલ હીરજીકે દવારે, ખ્વાજા સુલ્તાન સબ રંગડારે
અયસો ચતુર, ખીલાર સાબીર કે દરબાર. રંગસે.

ઠુમરી.

તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે,
ખલકત સારી જાત હું વારી.
ખ્વાજા હે વોહુ તોરી દીલબરીરે. તન વારૂં.
તુમરે દરસકો નીસ દીન પલ છીન તરસેં મોરે નેન,
ચાંદ સા મુખડા જલદ દીખાદો થંડી હો મોરી નેન.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.
તુમરે ચમન કે ફુલહુંય ન્યારે ખ્વાજા કુતબુ દીન,
કુતબ કે તારે રાજ દુલારે બાવા ફરીદુ દીન.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.
સાને નબી મહેબુબે ઈલાહી ખ્વાજા નીજામુ દીન,
આને અલી કલયર કે બાશી ખ્વાજા અલાઉદીન.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.

પીર બશીર કે બલબલ જાઉ ડારૂં મંય તન મન વાર.
ઔર "તજમ્મુલ" કોન હે મોરી નાવ કા ખેવન હાર.
તન વારૂં નીસારૂં ધન સજનીરે.

ગજલ—કવ્વાલી.

બુએ હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે
દીલ મેરા મુસ્તફા પર નીસાર હે
મંય ને દુન્યા મેં આકે—સો કુચ્છભી ન કયા
જો કીયા હે વો મંયને બુરા હીં કિયા હે
રખ્ખા સર પર ગુનાહોં કા ભાર હે
બુએ હર ગુલ મેં પરવર દીગાર હે
બેહરે ઈસીયાં મેં મોલા હે કસ્તી મેરી
ના ખુદા બનકે કર સર પરસ્તી મેરી
મેરે બેડેકા તુંહી ખેવન હાર હે
બુએ હર ગુલમે પરવર દીગાર હે
રોજે મહેશરમેં પુછેગા મુઝસે ખુદા
મંય યે કહે દુંગા [illegible] [illegible] કો ઝુંકા
બંદાએ આઝીઝ તેરા [illegible] હે
બુએ હર ગુલમેં [illegible] [illegible] હે
દીયે મસ્તાને ઠોકરસે મુ[illegible]
કુમ્બે ઇઝની કહા તમ [illegible] સજા
ચલી ખુંકી બદનસે કુવાર હે
બુએ હરગુલમેં પરવર દીગાર હે
જીસકી આંખાં મેં બાગે મદીના બચે
વોહ તો સર સબઝ ઈન્શાં કયું ન રહે
જીસપે રહમત કી બર્સે કુવાર હે
બુએ હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે
ખુવાર કરતી હે આશીકકો દીલકી લગન
કેસવ ફરહાદ બન કર ફીરૂં કોહબન

બીકે યુસુફ મીસર કે બાઝાર હે
બુએ હર ગુલમેં પરવર દીગાર હે
રંગે કપડે પહેન ભેસ જોગીકા કર
ઉઠા બીસ્તર બગલમે મદીને કો ચલ
તુજે કીસકા અહુર ઇન્તીઝાર હે
બુએ હર ગુલમે પરવર દીગાર હે

કવ્વાલી.

બહોત મુઝ તરીબ હુંય તલબગાર સાબીર,
ખુદાયા દીખા જલ્દ દીદાર સાબીર;
જો કલયર મે આએં કરે કબએ વાલે.
તવાફે મઝારે પુર અનવ્વારે સાબીર.
હુવા કરતે હુંય જીસ સે સયર આબ આખોં,
વોહ હે ચશ્મએ ફેંજ દરબારે સાબીર;
નહિ હોતે મસજુને દરમાને ઇંસા;
બડે સબ્ર વાલે હુંય બીમારે સાબીર,
ફીદા કરતે હુંય જાન એજાજે લબ પર:
સુના કરતે થે શમ્સ ગુફતારે સાબીર,
કયામત હી બરપા હુવા ચાહતી હે;
તડપતે હુંય સુશતાકે દીદાર સાબીર.
વોહ સરતાજે સરદાર હે ચીશ્તીયોં કા
તજમ્મુલ જો હો કફશ બરદાર સાબીર.

કવ્વાલી.

ગરદુને વીલાયત કે હુંય કમર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન,
આંખો કી ઝીયા તનવીરે સહર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.
એક ધુમ મચી હે ચારોં તરફ કયા શાનહે કયાહે ઇજજો શરફ
દરયાએ કરામત કે હુંય ગોહર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.
ગંજીના સીરરે ખફી વ જલી અકલીમેં વીલાયતકે હો વલી,
મહકુમ તુમ્હારે જીન્નો બશર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.

રાજે પે બુલાએ આપ અગર રકસ અપના દીખાકર થામો સહર
હો જાવે પ્રીદા તાઉસે બજર શખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.
કલયર મેં બુલાલો બહેરે ખુદા બતલાઓ રહું કમતકમય જુદા,
હો જાવે નીગાહે લુત્ફે ઈધર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.
કલયર મેં મજાર તુમ્હારાહે કયા કાબાલે દીદ નજારા હે
લુટતાહે તુમ્હારે ફયજ કા જર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.
રાગીબ કી પરેશાં હાલત હે ફુરકત ને બનાઇ બુરી ગત હે,
કયું લેતે નહિં તુમ આકે ખબર મખદુમ જનાબ અલાઉદ્દીન.

કવ્વાલી.

હેમુદદઆએ દીલ એહે હુરબાર પીર સાબીર,
દેખુ મંય આકે તેરા દરબાર પીર સાબીર.
જામે વીસાલ મુઝકો બહેરે ખુદા પીલાદો,
ફુરકત કી તીશનગી સે હું જાર પીર સાબીર.
દરબાર મેં બુલાલે રોઝા મુઝે દીખાદે,
લબ પર મેરે યેહી હે તકરાર પીર સાબીર.
હર એક રાજ હક ને તુમપે અયાં કીયા હે,
હો વાકીફે રમુઝે ગફ્ફાર પીર સાબીર.
હર એક કે હે દીલ કી ઉમ્મીદ મીલતી રહેતી,
અયસી સખી હે તેરી સરકાર પીર સાબીર.
ખાદીમ રફીક કી હે મુદદત સે આરજુ એહે,
દેખું તુમ્હારા આકર દરબાર પીર સાબીર.

કવ્વાલી.

લાગી મનમેં કટરયા કલયરકી,
મુઝે ભાવે બજરયા કલયર કી,
દીખાદે રૂએ મુનવ્વર નીકાબ સરકાદે,
નીગાહે મસ્ત મએ હક કા કોઇ ચરકાદે,
શરફ તો ઈતના પ્રીદાઈ કો અપને દરકાદે,
તેરી હુઝુરી વ દેહલીજ દરદ સરકાદે,

રહું જાકે ગજરયા કલયરકી,
મીજાજ ક્યસા હે કીસ તરહ હાલ આકા હે,
ખબર ભી તુજકો હે અય સબા બતા ક્યાહે.
મરીજે ઇશ્ક કા ભી કોઈ જીક આયાહે,
ફીરાકે ખ્વાજામેં બે ચેન હે તડપતા હે.
કોઉ લાવે ખબરયા કલયર કી,
વોહ દીન દીખાએ ખુદા હમભી દેખવેં જાકર,
મજારે બાઈબેં હીંદલવલી શહે કલયર
ને સેહલે કા આએ તો ઇદ સે બઢહ કર,
ખુશી કે મારે કહીં બાર બાર લું જાહેર,
સરપે સોહો ગગરયા કલયર કી.

કવ્વાલી.

હમારા કીબલએ ઈમાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે,
સુખને બે સરો સામાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે.
લબે નેઅજાજ તુમા હીલતેહા કુરદ જીઉઠ લાખોં,
જહાંમેં ઇસએ દવરાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે
જમીને પાક કલયર પર ફલક જાહો ફલક શૌકત,
નહિં કોઈ મગર હાં એક અલાઉદ્દીન સાબીર હે.
ખ્યાલે હઝરતે સાબીર હે દીલમેં જહવાઅર સબીર,
હમારા ઘર હે ઓર મહેમાં અલાઉદ્દીન સાબીર હે.

કવ્વાલી.

અન્વારે જાતે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી,
ફૈયાજ ફેજે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાન તુ શાને અહદ વાય જાત તુ જાતે સમદ,
ઇન્આમ ફેજે એજદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
અય શાને આલી મુરત્તેબત અય જાકે વાલા મુનકેબત,
દરયાએ ફેયજે સરમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
મખલુક બહેરેં ઈલ્તેજા આમદ બ દરગાહત શુમા,

બ કુશા તુ દસ્તે અહમદી મખદુમ સાબીર કલયરી.
આઝમ સગે દરબારે તો ઉફતાદ દર સરકારે તો,
અય શાહે મલકે એજદી મખદુમ સાબીર કલયરી.

કવ્વાલી.

ન છુટે રોજએ અકદસ ઈલાહી આરજુ દારમ,
હુજુરી મેં રહું હરદમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
ખુશી સે નહિં મતલબ હોવે મુશતાક કો હરદમ,
તેરે મહેબુબ કા હો ગમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
તસવ્વર દીલ મેં હો આંખોં મેં સુરત ઉસકી ફીરતીહો,
રહે જબતક કે દમ મેં દમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
હો તાલીબ કોઈ જામેજમ કા તાલીબ મંય નહિ ઉસકા,
અસર હો સાગરે જમજમ ઈલાહી આરજુ દારમ.
ન તન્હા ફૂખ હો દુન્યા સે જબ સુએ અદમ જાવે,
ખ્યાલે યાર હો હમદમ ઈલાહી આરજુ દારમ.

કવ્વાલી.

હે શીકલ મુસહફે જાનાં રસુલુલ્લાહ કી સુરત,
જો સુરત મોંહમદ કી વોહ હે અલ્લાહ કી સુરત.
સમા જાતા જો જર્રા ભી નજર મેં નુરે અહમદ કા,
જમાના દેખતા સારા કલીમુલ્લાહ કી સુરત.
નહિં કુચ્છ સુરતે અહમદ અહદ મે ફર્ક શીમ્મે કા,
રસુલ્લાહ કી જો હે વોહ હે અલ્લાહકી સુરત.
ઈસે તાકે ઈબાદત જાનકર કયું સર બ સીજદહ હું,
વોહ હે અબરૂ કી સુરત યેકે બયતુલ્લાહ કી સુરત.
ઉસીકા નુર હે હરસુ ઉસે દેખું તો કયા સમઝું,
કહું અલ્લાહ કી યાહે રસુલ્લાહ કી સુરત.
ફના મુરશદ પે હોના ફખ કા કુચ્છ કમ જરીઆ હે,
યેહી તો હે ફના ફીલ્લાહ બકા બીલ્લાહ કી સુરત.

કવ્વાલી.

છબ દીખલા કર મન હરલીનો યસરબ દેસકો સાંવરયા,
પ્રેમકી મારી ભઇ મત્વારી કેસે પુછું ડાગરયા.
સરપે સોહે તાજ શફાઅત અર્શ બરી પે આવત જાવત,
રબ સે ઉમ્મત કો બખ્શાવત ઓઢેહ કારી કામરયા.
રબ વાકો મહેબુબ પુકારે સારા જગત હે વાકે સહારે,
હસન હુસેન હુંય વાકે દુલારે યસરબ વાકી નાગરયા.
નયનન નીર મોરે ભરભર આવે વાકે દરસ બીન કછુના સહાવે,
રેન દીના મોહે તલપત જાવે જયસે જલબીન માછરયા.
ઓ ઘટ ઘાટ પુરાની નૈયા રેન અંધેરી મોજ કઠન હે,
ગુની ગુની સબ પાર ઉતર ગએ બેગુન ઠારે ડાગરયા,
સંગકે સાથી છુટ ગએ સબ ડગર ડગર બટમાર ખડે હુંય.
ભવસાગર મેં આન ફસી હું જાનત નાહીં ડાગરયા,
કુરબાન તુમપે જગત તમામી સારે જહાંકે તુમહો હામી.
ડુબા જાએ તુમરો નીજામી પાર લગાદો નાવરયા.

ઠુમરી.

પ્યારે પીયા મોરી રંગદે ચુનરયા,
ધોબીયા ધોવે સારી ઉમરયા.
મદદ મત્વારી ભઇ મંય નીજામી,
કાહુ કી નહિં મોહે આજ ખબરયા—પ્યારે.
મંય બે ગુન બે ગયાન હું તુમ રાજન કે મહારાજ,
અપના કરકે રાખયો બાંહ કહેગી લાજ—પ્યારે.

ઠુમરી.

બશીર પીયાને દરસ દીખાયો,
પ્રેમકે રંગમાં આજ ડુબાયો;
શીકલ નજીર કી નજર પરત હે,
કાજલ નેનમાં અયસો લગાયો.—બશીર પીયા.
અજહર પીયા કે બલબલ જાઉં,

નુર જહુર કા શોર મચાયો.—બશીર પીયા.
કર ધર પકડ સુબ્હાન પીયાને,
દુધ પીયાસે મોહે મીલાયો.—બશીર પીયા.
પીર બશીર કે વારી તજમ્મુલ—બશીર પીયા.

કવ્વાલી.

હોતા હે સદા જીક્ર ખુદા કા મેરે દીલમેં,
મહેબુબ ઈલાહી કા હે હુજરા મેરે દીલમેં.
જલવા મેરી આંખોમે નકશા મેરે દીલ મેં
આજા મેરી આંખોમેં સમાજા મેરે દીલ મેં.
બસ જાઉ ઈસી હીંદસે બસ જાએ ઈલાહી,
મક્કા મેરી આંખોં મેં મદીના મેરે દીલ મેં.
પરહતા હે હમેશા કોઇ અલ્લાહ સા મુશ્તાક,
ઈસ્માએ મોહંમદ કા વજીફા મેરે દીલમે.
મહબુબ કીસી તરહસે લેલે મેરે દીલ કો,
રહેતા હે મેરા ચાહને વાલા મેરે દીલ મેં.
આતી હે મોહંમદ હી મોહંમદ કી સદાએ,
અકબર હે મોહંમદ હી સમાયા મેરે દીલમે.

કવ્વાલી.

હે યેહે રમજે આશકાના જાને જાનાં દેખના,
ખુદ તમાશાઈ હે વોહ ઓર ખુદ તમાશા દેખના,
જીસકો શાને દીલરૂબાઈ દેખના મંજુર હો.
મીસ્લે મુસા ગશમેં આના રૂએ જાના દેખના,
કોન બોલાથા અનલહક કીસકો ખીંચા દાર પર.
સુરત મેં મંજુર થા કરકે બહાના દેખના,
સુબ્હા કયસી જોહર કયસી અસરો મગરીબ કયાઈશા.
જીંદગી હકમેં જાહીદ વાક્ત કા કયા દેખના,
ઈશ્ક સે બાહર કદમ હરગીજ ન રખના અય નીયાજ.
કાર મયખાના હે યેહે અય મરદે દાના દેખના.

ગજલ જમી તલમીઝ સોહલ સુરતી.

શમશ હુકા બદર હુઞ નુરેલ હુદા પરદે મે હો
આશીક હુવા જીસ પર ખુદા વોહ દીલરૂબા પરદે મહો.
ઇશકે એહમદમેં કુકે દીલ ઓર કુચ્છતા હો જીગર
આશીકકે જાબાજકી યું કોમીયાં પરદે મે હો
ખુવાબહીમે મુઝેકો દીખલાદીજીએ અપના જમાલ
અપને કુચ્છતે કીદવા આયે માહાલકા પરદે મેં હો
તુજસે પરદાહી નહીં આલમસે પરદાહે જરૂર
બાત જા પરદેકી હે આય દીલ રૂબા પદદેમે હો
નામે એહમદસે જમી રોશન હુવે દોનો જહાં
ગેયર મુમકીન હે કે વોહ નુરે ખુદા પરદેમે હો

ભજન.

પ્રેમ નગરકી રાહ કઠન હે સંભાલ સંભાલ કર ચલા કરો,
રામ નામ કો મનમેં જપો તુમ બચન ગુરૂકા કીયા કરો,
સુમ્મુન બુકમુન ઉમ્મુન હોકર ખુદી કો અપની ફના કરો,
તન મન અપને ગુરૂકા સમઝો ઇસી અગનમેં જલા કરો,
ખુદકો તુમ ના ખુદ સમઝો નેસ્તકો સમઝો એન બકા,
કુચ્છ ન આવે કામ તુમ્હારે લાખો બરસો જીયા કરો,
મંદીર મેં કયા મુરત પુજે મસજીદમેં કયા સીજદહ કીએ,
રામ મીલન કી રાહ નીરાલી મનકી માલા જપા કોરો,

ઠુમરી અલસીયા

ફસ ગઈ મેતો કાલુ બલામે
લામ અલીફ ઓર મીમકા પરદા
ઇશકો હટા કર સાંમને આજા
દીલકે અદાએં ઉતર ગઇરે
ફસ ગઇ મેતો કાલુ બલામેં
ઇજા પાલકના દીલસે ભુલાજા
નેના અરબ રબકો બતાજા

હીજ મે મર ગઈ મર ગઈરે
ફસ ગઇ મેતો કાલુ બલામેં

ગજલ

શેખ ઈબ્રાહીમ ડાવરે, મોઅલ્લીફ ગુલદસ્તાહાબ્જા.
બાલીયાં મુઝકો દો ગયરો સે બગલ્ગીર હો તુમ,
એહે ન સમઝા થા કે કમ જર્ફ હો બે પીર હો તુમ,
સીધે મુંહ બાત ભી કરતે નહિ અબતો મુઝસે
દુશમનોં સે મેરે હર વક્ત શકર શીર હો તુમ.
અમોર જે કપડે બનાએ ન પહેન કર અકડો,
હરકતે એકે હય બુરી કાબીલે તાજીર હો તુમ.
દર બદર ક્યું ભલા હરજાઇ બને ફીરતે હો.
એક કે હો રહો જબ સાહેબે તવકીર હો તુમ.
કેહેના "ઇબ્રામ" કા હે મુઝસે મીલો તુમ આકર,
હાલે દીલ અપના કહો કીસ લીએ દીલગીર હો તુમ.

રૂબાઇ.

જુદાઈ મેં તેરી રોતાહુ દીન રાત,
ખુદા જાને કે કબ હોંગી મુલાકાત.
કયામત તક કો તુઝસેતછુટ ગયા સાથ,
કહિ અબ જીંદગી કા લુત્ફ હયહાત

દાહરા.

પીયા ગયરોં સે મીલને કી આઓ કસમ,
તોરે નેનોં મેં જાદુ ભરા હે સનમ.
તુઝે આતા હય સારે જહાં કે સીતમ,
મુઝે જલવા તુ અપના દીખાદે જસ.
મંયતો એકલ હુ કબસે ખુદા કી કસમ,
દીયા વસ્લ સે શાદ ન દીલકો મેરે.
સહે લાખોં તુમ્હારે હંય જોરો સીતમ,
મુઝે દેખા તો વોહ પરદેમેં જા છુપા.

હુવા મુઝપર ઇલાહી ય્હે કયસા સીતમ.
કોઈ દુન્યા મેં હુમદમ મીલા ભી ન્હી,
કહુ કીસ સે મંય અપના દરદો અલમ.

ગજલ.

વઅદા તુમને કીયા થાં ટુ મોરો આઈ વેલકમ,
વાઇ ડુ નોટ કમીન હકયું દીયા મુઝે ય્હે દમ.
હેડ મેં દર્દ હે ફ્યુર ભી મુઝે આતા હે,
એવરી ટાઇમ તેરા ગમ મુઝે સતાતા હે.
ગીયુમી એ ટુમી પ્યારે ય્હેતો કુચ્છ બાત નહિં,
ટુ નહિં ફોર નહિં પાંચ નહિં સાત નહિં.

ગજલે લતીફ તલમીઝ અબદુલ અઝીઝ સાહેબ અમદાવાદ.

બજા હય ઓર સેહી ઇરશાદ મેરા,
અઝીઝ ઉસ્તાદ હય ઉસ્તાદ મેરા,
ચય્હતા હું ચમન મય મીસ્લે બુલબુલ,
નીરાલા હય સુખન ઈજાદ મેરા.
હુવા મશુહુર ઉલ્ફત મંય યહાં તક
જહાં મય નામ હય ફરહાદ મેરા.
દેખતેહી હુશીંનો કો મસ્લ જાતા હય,
યએ વેહશી હય દીલે નાશાદ મેરા.
અઝબ નાઝુંકા પાલા નાઝની દીલ,
કહાં ઉલઝય દીલે નાશાદ મેરા.
સમઝ તુમ મે નહી કમસીન હોનદાં,
ન કીજે લેકે દીલ બરબાદ મેરા.
કફસ મય ફોંસના આતા નહી હય,
અભી નાદાંન હય શેયાદ મેરા.
હમેશાં આપને દીલકો જલાયા,
કરેંગે કયા આપ દીલ શાદ મેરા.

લતીફ ઉનકો સુનાઆ તો હય મેને,
રહેગા બરસું યે કીસ્સા યાદ મેરા.

ગજલ—કવ્વાલ.

હમ આસીયાં કે દફતર સારે મીટા દીયે હેં
હકસે ગુનહા હમારે સબ બખ્સવા દીયે હેં
સદકે નબી તુમારે કુરબાં નબી તુમારે
કુબ્જે કફસસે આશીકં તુમને છુડા દીયે હેં
સલ્લે અલા તુમી પર હે ખતમ દોસ્તી સબ
ઘર ખુલ્લદ મંય હમારે કયા કયા બના દીયે હેં
કાફીરભી લાએ ઇમાં ઓર આપહીકો માના
ઈસલાંમ કે દીલોં પર સીકકે જમા દીયે હેં
ખાતીર તુમારી પ્યાર મન્જુર હે ખુદા કો
ઉમ્મત કે ખુદ ખુદાને રૂતબે બડા દીયે હેં
દીદાર હે નબીકા હર વખ્ત ઉસ બસર કો
ફુરકત નબીમેં જીસને આંસુ બહા દીયે હેં
અલ્લાહકા કરમ હે હમ પર લતીફ બેસક
લીખ લીખકે હમને લાખોં મજમુ છપા દીયે હેં

ગજલ—કવ્વાલી.

દીલકો મેરે યકીન હો એસા જવાબ દો,
કબ આઓગે હુજુર તુમ અચ્છા જવાબ દો
મંયને તો સીદી બાત કહી આપસે જનાબ,
અબ આપ સીદી બાતકા સીદા જવાબ દો.
મીલના નહોતો કીજીએ ઈન્કાર સાફ સાફ,
છુપ આપ કીયું હો આપ ખુદારા જવાબ દો.
આશીક હું આપકા મુજે હે આપસે ગરજ,
અબ આપકી ખુશી મુજે જેસા જવાબ દો.
તકરાર જાને દીજીએ ગુસ્સા ન કીજીએ,
તુમ આશીક લતીફ કો અચ્છા જવાબ દો.

ગજલ–કવ્વાલી

તુરે હકસે તુરે એહુમદ અબ હુવેદા હો ગયા,
એક બાલમકો હુઈ હેયરત કે યે કયા હો ગયા.
અમરરબી જો કે જા આખીર વોહી હોકર રહા,
ઈશકમે રૂસવા તેરા યુસુફ જલેખા હો ગયા.
તુર જલકર ખાક થા દેખા જમાલે યારકો,
હજરતે મુશા તુમારા અબ તો ચાહા હોગયા.
દાર પર મન્સુર બસ ખુશ હોકે આખીર ચડગયા,
આશીકકોં કે વસ્તે ગોયા તમાસા હોગયા.
ખુબ લીખતે હો ગજલ તુમ વાહ કયા કહના લતીફ,
યે સુખન મશુહુર આલમ મંય તુમારા હોગયા.

ગજલ ચ્યચર બયત લતીફ

કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
કયું દીલમે પસેમાન હો સરમાએ હુવે હો
આફત હો ગજબ કેહરો કયમત હો બલાહો
કીસ બાતપે તુમ મહેલકા મુજસે ખફા હો
કુછ કેહદીયા દુસમનને અગર હોતો બતાઓ
કયા હો ગયા જો આજ તુમ મુરજાએ હુવા હો
કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
અચ્છા નહીં હર રોજ યે આશીકસે બાંહાના
અચ્છા નહીં હર એકસે યે મીલના મીલાના
અચ્છા નહીં હમ દેકે તુમે ગેરકે જાના
કયું હુશન દો સજા પે તુમ ઈતરાએ હુવે હો
કયું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
પેહલીસી અબ ઉલફત વોહ તુમારી નહીં દીલબર
પેહલીસી મોહબ્બત વોહ તુમારી નહીં દીલવર
પેહલીસી ઈનાએત વોહ તુમારી નહીં દીલબર
સાએદ કે કીસી ઓર કે બેહકાએ હુવે હો

ક્યું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો
બીમારકો દેખા તો દીલસે આકે મસીહા
બીમારે મોહબ્બતકી કરો પુરી તમન્ના
દીલસે હે લતીફે જીગર અફ્ગાર તુંમારા
દીદાર કો આશીકસે કયું તરસાએ હુવે હો
ક્યું આજ પરેશાંન હો ઘબરાએ હુવે હો

ચચાર બયત ગજલ—તરજ છારહી કાલીઘટા

નાસાહા મત કર નસીયેત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
મંય ઉસે સમજુ હુ દુશમન જો મુઝે સમજાએ હય
વસ્લકી પેહલી હંય સબ યે વોહ પરી સરમાએ હય
ઘટતી રાત જું જું દીલ ભી ઘટતા જાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
પાન ચાબા ઉસ પરીને લબપે હય સુરખી નમુદ
પાનકી લાલીકે આગે લાલ ભી સરમાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
આંખો મંય સુરમા લગા દાં તોં મેં હય મીસસી જડી
વાહરે છોટી યે તેરી સેકડોં બલ ખાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય
વાહારે સોરે મોહબ્બત ખુબ યે છીડકા નમક
ઈસ્તખાં મેરા હુમા કીસ કીસ મજેસે ખાએ હય
નાસાહા મત કર નસીએત દીલ મેરા ઘબરાએ હય

ગજલ—કવ્વાલી.

અયે મેરે દીલે સેયદા જો તુ હંય વોહી મે હું
અબ કીસ લીએ હે પરદા જો તુ હંય વોહી મે હું
આઈના ઉઠા કરકે યું અકસસે કેહતે હેં
ક્યું બાત નહીં કરતા જો તુ હય વોહી મે હું
હેયરત જો વાંહાં છાઈ જલવેસે નીદા આઈ
બેહોસ ન હો મુસા જો તુ હય વોહી મે હું

ફીર કીસ લીયે અય પ્યારે યે હમસે રૂકાવટ હે
તુ મોઓજ હુય મંય દરીયા જો તુ હુય વોહી મે હું
મેરાજ મંય ખાલીકને હઝરતસે યે ફરમાયા
આ તુજસે નહી પરદા જો તુ હુય વોહી મે હું

ગજલ.

મંય તેરા ભલા ચાઊં તુ મેરા ભલા ચાહે
મંય તુજકો પીયા ચાઊં તુ મુજકો પીયા ચાહે
ઉલ્ફતકા મઝા તબહે એકા રહે હમ તુમ મંય
હરવક્ત ખુદાસે બસ આશીક યે દુઆ ચાહે
બીમારે ગમે ફુરકત હો જાએ અભી અચ્છા
સબ દુર હો ગમ દીલસે ગર માંહેલકા ચાહે
વોહ દોસ્ત હમારા હુંય જો વખ્તપે કાંમ આયે
ગમખારજો એસા હો દીલ ઉસપે ફીદા ચાહે
દુનીયામે મસ્લ યછ હે કોઈ ન કીસીકા હે
કર યાદે ખુદા દીલમે ગર હકસે મીલા ચાહે
મંય દોસ્ત ઓર દુશમનકો બસ એક સમજતાહુ
યા રબ હો ભલા ઉસકા જો મેરા બુરા ચાહે
યું બંદે લતીફ ઉસકે હોનેકો તો સારે હે
હે ખાસ વોહી બંદા જીસકો કે ખુદા ચાહે

ગજલ—કવ્વાલી.

ચાહને વાલે તો હર વખ્ત વફા કરતે હે
યે હશીં યછ હે કે મીલ કરકે દગા કરતે હે
જુલ્મ બેજા ભી તો હમ ઉનકે સાહા કરતે હે
હય હમ સબ્ર મોહબ્બતમેં કીયા કરતે હે
જુલ્મ બે ફાઇદા જો હમ પે કીયા કરતે હે
ઉનકે મીલને કી સબો રોજ દુઆ કરતે હે
જબ કભી રહા મંય મીલ જાતે હે આતે જાતે
ઉનસે સકવા નસીકાએત ન ગીલા કરતે હે

બાજ આતે નહી વોહ અપની જફાઓસે અફસોસ
દાગ ફુરકત કે હમે રોજ દીયા કરતે હેં
વોહ તો ચાહતે હેં કે મર જાએ મરી જે ફુરકત
ખુબ બીમારે મોહબ્બત કી દવા કરતે હેં
ઈસ કદર મુજસે લતીફ હો ગઈ ઈલ્ફત ઉન્કો
પાસ બુલવા કે સુખન મેરા સુના કરતે હેં

ગજલ કવ્વાલી.

મરીજે હીજકી હાલત સભાંલતે જાઓ
જો દીલમે ઇસકે હે હસરત નીકાલતે જાઓ
અબ આયે હો તો કરમ ઈતના કીજીએ ઇસપર
સૈયદે નાઝ પે દો ફુલ ડાલતે જાઓ
તુમારા હુશન ખુદા દાદ હે ખુદા રખે
તુમારે હુશન કો સાંચેમે ઢાલતે જાઓ
ચાહાંપે દફ્ન સેઈદાંને નાઝ હેં લાખોં
તુમ ઇસ તરહાંસે ન ઇનકો ઉગાલતે જાઓ
જુબાંકો છુપ ન કરો ખોલ દો ખુદાકે લીયે
સુખન લતીફ નયા તુમ નીકાલતે જાઓ

ગજલ કવ્વાલી.

જહાં મંય નકસાએ હસ્તી અગર મીટાના થા
મેરા મજાર સરે રહા ગુજર બનાના થા
તુમ આતે હો તો આઓ હમારે સર આંખાં પર
તુમે તો દીલમે ઇની ખીડકીયાસે આના થા
યે દીલ તો કયાહે પ્રીદા જાં તલક ભી કરદેતે
હમે તો રૂઠે હુવે યાર કો મનાના થા
આજલસે હુશન પરસ્તી લીખીથી કીસ્મતમે
મીજાજ મેરા લડકપનસે આશકાંના થા
હમારે દસ્ત નીશારો ન હારીઓ હીમ્મત
મેરે જીગરમે લગા તીરકા નીશાંના થા

ગજલ.

પરદા હારીકે એકજ બાહવામો રૂસવા કર દીયા
અય ખ્યાલે યાર ક્યા કરના થા ઔર ક્યા કરદીયા
ખુબ બીમારે મોહબ્બત કા મદાવા કર દીયા
માર ડાલા ફીરભી કેહતે હેં કે અચ્છા કર દીયા
ઉનકો સકતા હો ગયા કેસા ઇસારા કર દીયા
અય નીગાહે યાસ આખીર તુને યે ક્યા કર દીયા
સેંકડોકો રહા પર લાએ તેરે ખોએ હુએ
ક્યા નજરથી જીઅતે મુરદોકો મસીહા કર દીયા
એક સાગરમેં કીયા સાકીને ઝાહીદ કો ગુલામ
સઈ એક છીંટેહીમેં બાઝારે તકવા કર દીયા
પુછતે હો લો કેહ દેતા હું કીસને જાનલી
ફીર ન યે કહેના કે તુને રાઝ અફશાં કર દીયા
ઉનકે જાતેહી બયા બાંકી તરફ જાનેકો થા
સદકે ઇસ વેહસ્તકે જીસને ઘરકો સહરા કર દીયા
મરહબા અય જલવએ દીદાર ક્યા કહેના તેરા
દેખને વાલોકી આંખોંકો તમાશા કર દીયા
હેરત અફઝા હેં યે હુશને ઇશકકી નય રંગીંયા
લેયલાકો મજનુ કીયા મજનુકો લેયલા કર દીયા
એક તેરી ચશ્મે કરમને સાકીયે બંદા નવાજ
ઝરરે કો ખુરસીદ ઔર કતરેકો દરીયા કર દીયાં
યે કીયાં કુરકત મેં ઉનકી યાદને આકર મુલક
એઠે બીઠલાએ જીગરમે દર્દ પેયદા કર દીયા
આંખાં હી આંખાંમે બેદમ કહે ગયે હમ હાલે દીલ
પરદેહી પરદેમે ઇઝહારે તમન્ના કર દીયા

ગજલ કવ્વાલી.

યર ખુશીસે રહે આશીક મેં લુટાને વાલે
ચંદ સાબીર થે મોહમદ કે ઘરાંને વાલે

બેઠને પાએ ન ઘર મેં ભી મગર શુક્ર કીયા
એથશી હોતે હું મુશીબત કે ઉઠાને વાલે
ઉનકે પેરવ જો હુએ વોહ સરે મન્જીલ પોહચે
રહ ગએ વોહ જો નથે રહા પે આને વાલે
લીખ ગએ અપની કીતાબોં મેં નબુવતકે નીશાં
ઉલામા મુશાઓ ઇસાકે ઝમાને વાલે
ગન્જે પરવીઝ કે જાંનીબ જો હુવા શાહકા ગુજર
કુન્જીયાં લાએ પએ નઝર ખજાંને વાલે
હાય પાની ન મીલા ઉન્કો લબે નેહરે ફુરાત
જીનકે મા બાપ થે કોસર કે લુટાને વાલે
ભુક ઓર પ્યાસ મેં એક એક હુઝારોસે લડે
કયા બહાદુર થે મોહમદ કે ઘરાંને વાલે
હેફ સદ હેફ રહે ખુદ લબે દરીયા પ્યાસે
હમમેં ચશ્મે એ કોસર કે લુટાને વાલે
કયસે પચતા એંગે દોઝખ મે જલેંગે જીસદમ
ખેમેએ આલે મોહમદ કે જલાને વાલે
જલવાએ નુરે ખુદાઇ ભી કોઇ છુપતા હે
કેયસે કેયસે હુએ નાદીમ ન છુપાને વાલે
આજતક નકશે શરીએત ન મીટા પર ન મીટા
મીટ ગએ આપહી જીતને કે થે પીટાને વાલે
તુભી રાહી હો મદીનેકી તરફ જલ્દી અમીર
કે ગોલ કે ગોલ ચલે જાતે હેં જાને વાલે

ગજલ કવ્વાલી મજાકીઆ

કહા જો મેને બલાએ લેલુ તો મુસકરા કર કહા કેઉં હું
કહા જો મેને બલાએ દોગે તો સર હીલાકર કહા કેઉં હું
યે કહેકે રોદા જો મેને દામનકે આજ કુછ હે! ન જાનેદુંગાં
તો દોનો હાથુસે અપનાં દામન છુડા છુડા કર કહા! કેઉં હું
જો ઉઠતે જોબન કો મેને પાયા તો દસ્તે ગુસતાખકો છુડાયા

તો દોનો હાતુંસે અપના શીના છુપા છુપા કર કહા કેઉં હું
કહા જો મેને કે ચલીયે ઘર પર ઉમેદવારી ભલા કહાતક
તો કીસ અદાઇસે મુજકો ઠેંગા દીખા દીખા કર કહા કેઉં હું
કહા જો મેને કે એક આસા દોગે કભીતો મુજપર કરમ કરોગે
થે દીલમે રાજી મગર જબાંસે હાય યે જતા કર કહા કેઉં હું
જો સરમે વસ્લકી ધુંન સમાઇતો મેને વાદેકી લો બડાઇ
તોરંગ લાકર સુરમ ગાકર નીરત બતા કર કહાકે ઉં હું
કહા કીસીને કે આજ કલતો રંગીલી મીલજા રંગીલી મીલજા
મે તેરે સદકે મે તેરે કુરબાં તો મુસ્કરા કર કહાકે ઉં હું.

ગજલ કવ્વાલી.

કુછ જવાંની હય અભી કુછ હુંય લડકપન ઉનકા
દો દગા બાજું કે ફુન્દે મે હુંય જોબન ઉનકા
યા ઇલાહી યે તમન્ના હુંય કે રોજે મેહસર
લબપે હો નામ તો હાથમેં દામન ઉનકા
તોડકર તખ્તએ મરકદ મે નીકલ જાઉંગાં
એકસી નામ ન લેના સરે મંદ ફુન ઉનકા
વસ્લમે કયા મેરે પાસ હેં જો મે નજર કરૂં
દીલ અદાઓકા જીગર નાઝકા તન મન ઉનકા
વસ્લને લુટ લીયા દોનો કો તનહા પાકર
આજ મેરા ન ગૈરેબાં હય ન દામન ઉનકા
હય ઇસ ઇશકને દોનો કો બનાયા કાફીર
નામ મેરા મોહમદ હય બુતે પુર ફુન ઉનકા

ગજલ કવ્વાલી.

સૈયદ મીરાંઅલી ગમ ખાઅર પાર બેડા લગાને વાલે
તુમ હો મેરે ખેવનહાર નૈયા મેરી તીરાને વાલે
દરપે જો કોઇ આવેગા ખાલી વોહ નહી જાવેગા
પ્યારે તુમ હો સકી દાતાર મતલબ હકસે દીલાને વાલે
દીખાદો રોજાએ અનવર હુવા હાજીર હુ મેં દરપર

અજબ હય આલીયે દરબાર દીલ આલમકા લુભાને વાલે
દીલ હે મેરા યે મુજતર રોતા હીજરમે હું સબ ભર
બુલવા લીજે મુજે સરકાર મેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
કલમા આપકા વીરદે જુબાં જાં આપપે યે કુરબાં
હરદમ હે યે લતીફ નીસાર રંજે ગમસે બચાને વાલે

ગજલ.

કુદરતકા તેરી ખેલ યે રબે ગફુર થા
બેહોસ મુસા હો ગએ જલને કો તુર થા
કુદતમે તેરી કોન કરે ચુના સરા મગર
ઇબલીશો નાબકાર કો નહાક ગરૂર થા
વો કેહતા કુમ્બે ઇજની કયા ઉસકી મજાલ થી
મન્સુર મે ભી તુહી થા તેરા જહુર થા
મેહબુબ પ્યારે અપને કો તુને બુલા લીયા
ખુરશીદો માકો રસક થા વોહ રશકે હુર થા
મે એ પીતે પીતે છક ગએ હમ અબતો અય લતીફ
કયા વસ્લકી સરાબ થી દીલકો સરૂર થા

ગજલ શોહરત.

મીટે ગાયેન કભી જોશ વલ વલા દીલકા
ખુદાકે વાસ્તે હો જાએ ફેસલા દીલકા
તુમારા જીસ્સે ની જી ચાહે તુમ મીલો દીલબર
ન તુમસે સીકવા સીકાએત ન કુછ ગીલા દીલકા
તુમારે ઇશક મે બેહલા તે દીલકો હેં અપને
મીલાયે ખુબ હમે અબતો મશગલા દીલકા
હજારોં આપકી કુરકત કે તીર ખાતી હે
હે કીસ કદર ભલા અલ્લાહારે હોસલા દીલકા
યે કોલ આપકા બેસક દુરૂસ્ત હે શોહરત
ખુદા કીશીસે ન ડાલે મોમલા દીલકા

ચચાર બેયાત.

કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
માલુમ હુવા બેશંકે બેહકાએ હુવે હો
જાના નહી રહેનેકા સદા એક જમાના
આજ ઓર હે કલ ઓર નહીં ઇસકા ઠીકાના
હોજાએગા ચંદ રોજ મેં યે હુશન રવાના
જીસ પર કે મેરી જાન તુમ ઇતરાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહા આપજો બલ ખાએ હુવે હો
જે બાઇસ જો હે તુમમય વોહ પુછો મેરે દીલસેં
શાંના! જો હે તુમ મય વોહ પુછો મેરે દીલસે
ખુદ રાઈ જો હે તુમ મય વોહ પુછો મેરે દીલસે
કુછ ઓર બને હો કે ગજબ ઢાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
કયું તીરછી નઝર આજ હય કયા દીલમે હે ઠાંની
સુર્ખ હય ગઁમાએ હો યા જોશે જવાંની
યા ગેયરોને કુચ્છ આગ લગાઇ હે મેરે જાની
તેવરીસેં યે નુમાયા હય કે ભડકાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
અલ્લાહા કરે આપ ભી આશીક હો કીસી પર
ઓર ઉસકે સીવાએ ચેન આયે ન તુમે દમભર
માલુમ હો તબ ઇશ્ક ઉસે કેહતે હેં દીલબર
જયુ મેરી તરહાં તીરે સીતમ ખાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો
ઉસ શોખને દેખા મુજે યું મજતરે હેયરાંન
પુછા કે જનાબ આપ ઇતને કયું હો પરેશાંન
હો આજકી સબ આપકે હમ હેં મેહમાન
અરમાંન ન બાકી રહે કે તરસાએ હુવે હો
કાકુલ કી તરહાં આપ જો બલ ખાએ હુવે હો

તમામ શુદ.